

Konvencija br.19 - O jednakom tretmanu stranih i domaćih radnika u odnosu na odštetu za nesreće na radu

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno veće

Međunarodne kancelarije rada, sastavši se na svom sedmom zasjedanju 19. maja 1925., i

odlučivši prihvatiti određene predloge u vezi sa jednakim tretmanom domaćih i stranih radnika u odnosu na odštetu za slučaj nesreće na radu, a što je uključeno u drugu tačku dnevnog reda zasedanja, i

odlučivši ovim predlozima dati oblik međunarodne konvencije; usvaja petog juna 1925. godine sledeću konvenciju pod nazivom Konvencija o jednakom tretmanu (odšteta za slučaj nesreće na radu) iz 1925. na ratifikaciju članicama Međunarodne organizacije rada u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obvezuje se da će državljanima bilo koje članice koja je ratifikovala ovu Konvenciju, a koji pretrpe telesnu povredu uzrokovanu nesrećom na radu koja se dogodila na njenom području, ili prema izdržavanim članovima njihovih porodica, osigurati jednak tretman kao i svojim državljanima.

2. Ova jednakost tretmana jamči se stranim radnicima i izdržanim članovima njihovih porodica bez ikakvog uslova u pogledu prebivališta. U odnosu na plaćanja koja bi članica ili njeni državljani morali, primjenjujući ovo načelo, izvršiti izvan područja te članice, mere koje se moraju usvojiti, ako to bude potrebno, utvrdiće se posebnim sporazumom između zainteresovanih članica.

Članak 2.

Između zainteresovanih članica mogu se zaključiti posebni sporazumi kako bi se utvrdilo da se na odštetu za nesreću na radu koju radnik doživi dok je privremeno ili s prekidima zaposlen na području jedne članice obavljajući poslove za preduzeće smešteno na području druge članice primjenjuju zakoni i drugi propisi ove druge članice.

Članak 3.

Članice koje ratifikuju ovu Konvenciju i koje još nemaju sistem, bilo kao sistem osiguranja bilo na drugi način, plaćanja odštete radnicima za nesreće na radu, obvezuju se ustrojiti takav sistem u roku od tri godine od datuma svoje ratifikacije.

Članak 4.

Članice koje ratifikuju ovu Konvenciju obavezuju se nadalje jedna drugoj pružati pomoć u cilju olakšavanja primene Konvencije i provođenja svojih zakona i drugih propisa koji uređuju pitanja odštete radnicima, te izvestiti Međunarodnu kancelariju rada, koja će to saopštiti ostalim zainteresovanim članicama, o svim izmenama važećih zakona i drugih propisa koji uređuju pitanja odštete radnicima.

Članak 5.

Službene ratifikacije ove Konvencije, pod uslovima utvrđenim Statutom Međunarodne organizacije rada, saopštavaju se generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registracije.

Članak 6.

1. Ova Konvencija stupa na snagu onog datuma kada kod generalnog direktora budu registrovane ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada.

2. Ona obavezuje samo one članice čije su ratifikacije registrovane u Međunarodnoj kancelariji rada.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu onog datuma kada njena ratifikacija bude registrovana u Međunarodnoj kancelariji rada.

Članak 7.

Čim ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada budu registrovane u Međunarodnoj kancelariji rada, generalni direktor Međunarodne kancelarije rada će to notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im takođe notificirati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno saopšte članice Organizacije.

Članak 8.

Uslovljeno odredbama članka 6., svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primeniti odredbe članka 1., 2., 3. i 4. najkasnije od 1. januara 1927. i preduzeti sve potrebne mere kako bi osigurala sprovođenje tih odredbi.

Članak 9.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratifikovala ovu Konvenciju obavezuje se primenjivati je na svoje kolonije, posede i protektorate u skladu sa odredbama članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada.

Članak 10.

Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja generalnom direktoru Medjunarodne kancelarije rada radi registracije. Takav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kada je registrovan.

Članak 11.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno veće Medjunarodne kancelarije rada podneće Opštoj skupštini izveštaje o primeni ove Konvencije i razmotriće potrebu uvrštavanja pitanja njene celovite ili delimične revizije na dnevni red Skupštine.

Članak 12.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su verodostojni.